

Régis Debray - den ironiske mediolog

THOMAS PAINE

1737-1809

ENGLÆNDERAFFØDSEL

AMERIKANERVEDADOPTION

FRANSKMANDVEDDEKRET

levede i dette hus fra 1797 til 1802. Han stillede sin lidenskab for frihed i Den franske Revolutions tjeneste, blev deputeret i Nationalkonventet og skrev Menneskerettighederne.

Sådan står der på en mindeplade, som hænger uden på et hus i rue de l'Odéon i Paris. Og ordene er velvalgte i mere end én forstand, for i en af de store lejligheder, huset rummer, bor en af Frankrigs mest kendte revolutionære, selv om han i dag næppe ville kalde sig sådan: *Régis Debray* (f. 1940).

I 1960'erne var Régis Debray en glødende marxistisk filosof, elev af Louis Althusser fra den berømte læreanstalt Ecole Normale Supérieure. I 1965 drager han til Sydamerika og bliver medlem af den gruppe militante Fidel Castro-tilhængere, som Che Guevara fører ind i Bolivia; han bliver fanget, idømmes tyve års fængsel, men slipper fri allerede tre år senere. I 1970'erne analyserer Debray de revolutionære strategier i den tredje verden i et forsøg på at grundlægge en "videnskab om den revolutionære kamp". I 1980'erne bliver han politisk rådgiver for François Mitterand, efter at de franske socialister er kommet til magten. Han bliver også kendt som forfatter til såvel politiske essays som skønlitterære romaner.

I dag kalder Régis Debray sig for mediolog: han beskæftiger sig med "de teknisk og socialt bestemte symbolske transmissions- og cirkulationsmidler". Allerede i sine to værker om den intellektuelle, *Le pouvoir intellectuel en France* (1979) og *Le scribe* (1980), kan man ane konturerne af denne nye disciplin, og ved billigbogsudgivelserne af de samme to værker i midten af 80'erne fremhæver Debray da også, at den intellektuelle først og fremmest er et udgangspunkt: "Den intellektuelle som figur har i mine øjne især værdi som adgangsrampe til *inkarnationens* centrale mysterium - hvordan og under hvilke betingelser bliver en idé en kraft? - hvad tjener som sæde for denne *tankens fysik*, som jeg har døbt mediologi." Samtidig annoncerer Debray den snarlige udgivelse af værker med titler som f.eks. "Le dire et le faire (traité de médiologie bd. I)" eller "L'ordre nouveau (traité de médiologie bd. II)".

Ingen af disse værker bliver dog nogen sinde til virkelighed, og først i 1991 udgiver Régis Debray *Cours de médiologie générale* - et stort værk om "ideernes mediologi". Til gengæld følges denne bog hurtigt op af andre: i 1992 kommer *Vie et mort de l'image*, som handler om "billedets mediologi", i 1993 *L'Etat séducteur*, som handler om "statens" eller "magtens mediologi", og i 1994 *Manifestes médiologiques*, der indeholder teksterne fra Régis Debrays disputatsforsvar på La Sorbonne.

Finn Frandsen